

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Decemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 29 Noemvrie st. v.

Încă nici propunere n'am simțit până acum că s'ar fi făcut, dar' cu neputință n'ar fi, ca iubilații dlui ministru-president Tisza, dela 17/29 Noemvrie a. c., să surprindă într'o di țeara și lumea cu idea unui monument pentru același Tisza.

Di Trefort, acel Cato maior al Maghiarilor, care în proiectele lui de legi mâneacă dela: *ceterum censeo, nationalitates esse delendas*, ear' când se adresează către alegătorii sei, pune *disoluțiunea* în perspectivă, și cu el alătura Jókai cel cu vederi agere în viitor, care a prorocit pacea cu o di sau două înainte de izbucnirea crizei în Peninsula-Balcanică, ar trebui să sufle numai câte odată în trimbiță și mamelucimea din toate părțile ar alerga să subscrie monumentul.

Să cum n'ar subscrie?

Numai de ce ani! și cât s'a fericit Ungaria sub oblăduirea dlui ministru-president. „*Hungaria felix*“ sau, în idioma, în care va vorbi lumea civilizată întreagă preste o mie de ani: „*boldog Magyarorszag*“, nu va pute lipsi de pe piedestalul monumentului. Ar fi o necuviință, dacă ar lipsi de pe un monument, care va avea misiunea să anunțe pe fericitorul patriei din zilele noastre generațiunilor de pe la sfârșitul mileniului al doilea după venirea: Arpaților în Europa.

Lucrul bun, se țice, că nu vine prea târziu nici odată. Așa și monumentul nu va veni prea târziu. Căci dacă se va mai amâna ceva, fericirea are să crească și mai mare. Entusiasmul tocmai mai târziu are pentru monument să fie cu mult mai mare, de cum a fost cel pentru iubileu. Mai ales, dacă țeara va scăpa, după cum s'a pornit, de când cu fericirea îmbelșugată, de elementele agitatorice și va rămâne cu credincioșii mameluci.

Va crede cineva că ne-am pus să facem glume. De loc nu. Este seriozitatea cea mai reală, ceea-ce punem pe hârtie.

Ear' dacă seriozitatea din cestiuone, îmbrăcată în terminii, cari se întrebuințează în sferele oficiale și în cele oficioase, apare ca glumă, nu e vina noastră, ci a acelor ce în fie-care om independent, pe ori-ce treaptă socială, ved numai agitarori; este vina a acelor, care numai în mameluci și în șovinisti ved pe oamenii de omenie; este în fine vina a acelor, care țin, că guvernul numai de acestia trebuie să se intereseze și numai lor să le pună la dispozițiune toate bunătățile statului unguresc.

Causa însă nu întârzie a-și avea efectul.

Oamenii câți nu o mai pot duce sub astfel de fericire, își caută de cale și se duc unde îi duc ochii.

Din părțile de sus ale Ungariei se duc oamenii cu gloatele, preste țeri și preste mări, la America. Din părțile de jos se duc în Bosnia și Herțegovina și în Sârbia. Din Bănat și din Transilvania în România.

Se pun o mulțime de pedeci celor ce vor să emigreze și tot sânt destui, care își părăsesc patria. De n'ar fi pedeci și-ar năpusti țeara cu mult mai mulți.

Pedeci, nepedeci, puțin imoportă. Oamenii necăjiți află modalități, prin care înving sau se fac chiar și iluzorii pedecile și așa pornirea spre înstrăinarea de patrie, care seamănă cu migrațiunea popoarelor își vede de drumul ei.

Avem din întâmplare unele date pozitive dintr'un cerc al comitatului Târnavei-mari, care nu poate reprezenta mai mult decât vre-o 60—70 mii suflete. Din cercul acesta cetim, că au emigrat în anul trecut 446 de suflete. În anul următor, adecă în anul acesta, în cele dintâiu trei luni de zile s'au insinuat pentru emigrare 277 de persoane. Mai punem și pe aceia, care nu se vor mai fi insinuând, pe acei ce se duc sau prin vama cucului, sau cu privilegii, pentru care nu se mai dau pasaporturi și se țicem, că de acestia nu sânt mai mulți decât 23 într'un an și eată că am ave cifra horibilă de 1131 persoane.

În de ce ani, rămânând constant numărul acesta de emigranți, poporațiunea numai dintr'o părțică a unui comitat, s'ar reduce, scădând cu vre-o 11,310 suflete.

Ce vorbesc cifrele aceste dintr'un cerc din acea parte a țerii, unde mai mult sau mai puțin, este Canaanul Transilvaniei? La ce avem să ne așteptăm în părțile acele de locuri, unde pământul nu e așa de productiv?

De sigur, că din părțile acele emigrațiunea e și mai mare.

Când era să se introducă era constituțională maghiară cum este astăzi, nu era Maghiar, care să nu-și fi bătut joc de datoriile cele colosale îngrămădite în spinarea țerii de absolutismul și de provisoriu nemțesc.

Tot atunci se prorocia, că afurisitele de timbre se vor înlătura. Se țicea, că bietul țeran ear' își va pute aședa căldărușa să fearbă vinars pentru trebuințele casnice și fie-cine își va prăsi tabac după puteri și după trebuință, căci institutul veghiătorilor finanțiali are să se desființeze. Dările de consum și altele de felul acesta, se țicea, că au să înceteze. Cu un cuvânt, avea să se vadă, că nu mai sânt afurisiții de Nemți la cârmă, cari nu sciură decât să sporească datoriile și sarcinile.

Sânt mai douăzeci de ani, de când Nemții nu mai au frânele Ungariei în mână. Nu le au nici acei ce s'au lăsat

a fi „amăgiți“ de Nemți. Frânele statului sânt în mâinile reprezentanților „libertății“ din monarhia austro-ungurescă și cu toate aceste datoriile statului sânt cu mult mai mari, dările cu mult mai sporite, timbrele și alte impositie cu mult mai oneroase, căldărușa nu s'a pus la locul ei, de unde o mișcaseră finanții absolutismului și tabacul n'a fost tratat mai liberal ca în timpul Nemților. Ba de de ce ani, dela guvernarea dlui Tisza încoace, greutățile în toată privința s'au mai sporit, mai ales pentru nemaghiari, cari plătesc și poartă sarcini, numai ca Maghiarii să aibă mijloace de a îngusta chiar și sfera destinată pentru naționalitățile nemaghiare de a respira aer.

Să ne prindă mirare dar', că între astfel de împregiurări numărul emigranților se sporesce din an în an?

Nu!

Ne prinde însă mirare, când vedem, că pentru o administrațiune cu rezultate atât de negative cum sânt rezultatele cu emigrațiunea și încă în măsură așa de mare, în Ungaria se află oameni, care îndumnezeesc pe omul, care în timpurile cele mai normale le-a sciut produce. Dar', așa este, iubileul trecut mai deunăzile a dovedit că în Ungaria sânt oameni, cari sânt în stare a iubila pe unul, care scie reduce poporațiunea din țeară, mărindu-i și sporindu-i greutățile.

Acei ce sciu însă adora în iubileuri pe un bărbat de stat cu rezultate atât de negative, pentru-ce n'ar pune la cale și ridicarea unui monument, prin care să se eternizeze și memoria lor, ca a acelor ce timbrează de merit un lucru ce este în detrimentul țerii.

Mâne e ziua de sfântul Andreiu, sârbată de biserica română greco-orientală întru amintirea Marelui ei organizator Andreiu Baron de Șaguna. În timpurile triste, prin care trecem, sentimentul de pietate ne impune să ne mărghinim a anunța ziua aceasta.

Situațiunea în România.

Cetitorii nostri cunosc manifestul „coalițiunii“.

Mai nainte de a ne pronunța asupra acestui manifest, credem de cuviință să arătăm, care anume sânt elementele întrate în coalițiune.

Acum de ce ani, în ajunul războiului oriental, era la putere partidul conservator, care a fost răsturnat sub presiunea situațiunii externe de așa numita coalițiune dela Mazar-Pașa. Această coalițiune, în care întraseră chiar și unii dintre conservatorii nemulțumiți cu regimul Catargiu, avea un program foarte frumos și mai mult ori mai puțin precizat, din care însă nu s'a realizat aproape nimic. Ajungând la putere, coalițiunea a făcut ceea-ce se putea face în împregiurările date și cu mijloacele, de care dispunea.

Lăsând cestiuone interne la o parte, constatăm, că, ajunsă la putere, coalițiunea a primit convențiunea comercială încheiată cu Monarhia noastră, deși o combătuse mai nainte cu multă înverșunare, și a făcut războiul contra Turcilor, deși mai nainte susținuse cauza Porții.

De ce?

Pentru-că în împregiurările date nu se putea altfel, fără-ca să pună în joc cele mai mari interese ale statului.

Un lucru este să plâzmuiesci un program, și altul, mai greu, e să-l pui în aplicare.

Asupra aplicării programului dar' deosebitele fracțiuni ale coalițiunii s'au desbinat. Unii înțelegeau programul într'un fel, alții într'altul, unii stăruiau, ca el să fie păzit cu sfințenie, alții se abăteau dela el, dacă vedeau, că aplicarea lui conscientioasă e preste puțină.

Între acești din urmă e, ca cel mai de frunte, dl Ioan Brătianu, care tocmai de aceea s'a și susținut, cu o singură mică întrerumpere, timp de de ce ani la guvern, pe când alți fruntași ai coalițiunii s'au retras unul după altul și au trecut dimpreună cu aderenții lor în opozițiune.

La început opozițiunea erau conservatorii, despărțiți și ei în mai multe fracțiuni, între care cele mai de frunte erau grupul Catargiu, grupul Florescu, grupul Boierescu-Dimitrie Ghica și așa numitul grup al „Junimii“.

Alătura cu această opozițiune conservatoare s'a ivit în curând opozițiunea așa numită liberală sinceră, grupul Vernescu, care mai târziu s'a unit cu conservatorii, ca să formeze opozițiunea liberală-conservatoare. În timpul acesta însă grupul Boierescu-Ghica se unise cu partidul guvernamental, eară acum, când cu înființarea partidului liberal conservator, grupul „Junimii“ s'a desfăcut de partidul conservator, rămânând opozițiune conservatoare-monarhică.

Mai târziu se desfac de partidul guvernamental și aderenții d-lui Dimitrie Brătianu, ba chiar și reposatul C. A. Rosetti dimpreună cu aderenții sei, adecă elementele ce constituiesc așa numitul partid național-liberal.

Acum dar', după realizarea coalițiunii, avem în România în fața guvernului două opozițiuni: coalițiunea, compusă din liberalii conservatori și liberalii naționali, și opozițiunea conservatoare, — grupul Maiorescu-Carp.

Posițiunea acestui grup e foarte bine lămurită: el combate guvernul în ceea-ce privesce politica internă, dar' îl susține, ori cel puțin nu îl combate, în ceea-ce privesce politica externă. Nu aceasta e însă singura cauză, pentru care n'a intrat în coalițiune.

Conservatorii sânt înainte de toate conservatori, adecă oameni, care țin să nu se facă nici un fel de schimbare, nici un fel de reformă în aședămintele țerii câtă vreme nu e pătunsă întreaga societate de convingerea, că trebuie neapărat să se facă reforma. Ei sânt de părere că aceia, care au organizat statul român, au mers prea departe în sens liberal și că practica constituțională este în România aproape preste puțină, fiindcă țeara nu e încă destul de înaintată în cultură pentru instituțiunile liberale, pe care și-le-a dat. Astfel abuzul de libertate e, dacă nu un „*malum necessarium*“ cel puțin un lucru oare-cum de sine înles. Fiind însă, că s'au introdus odată principiile liberale, ei țin ca ele să fe agitate, dar' stăruie ca să se conserve instituțiunile actuale și să se pregătească țeară încetul cu încetul pentru ele.

Coalițiunea nu privesce lucrurile astfel. Chiar conservatorii coalițați nu se sfiesc

a lovi în cea mai de frunte dintre instituțiile țării, în coroană: aceasta trebuia neapărat să-i despartă, de cei-ce iau conservativismul în serios.

Nu e treaba noastră să ne pronunțăm, dacă actualul cap al statului român este ori nu așa, cum și-l vor fi dorind frații noștri de preste Carpați: scim numai, că a fi conservator și totodată și antidinastic este o contradicțiune *in adjecto* când nu e vorba de readucerea unei dinastii răsturnate, — și la aceasta tot nu se vor fi gândind conservatorii din România.

Tot atât de puțin ni se cuvine să ne pronunțăm în ceea-ce privește politica internă. Într'un șir de articoli, în care se expun precedentele constituționale create de dl Ioan Brătianu, „România Liberă“, organul opoziției conservatoare, arată, că dl I. Brătianu, deși unul dintre primii campioni ai ideilor liberale, ajuns odată la guvern, a dat cele mai vedite dovezi, că în viața practică nu totdeauna se pot realiza principiile liberale.

Dacă ar fi să fie adevărat aceasta, atunci nu dl Ioan Brătianu, ca om al politicii practice, e de vină, ci dl Ioan Brătianu, care a intrat în viața publică cu un program exagerat, cum a fost cel croit de coalițiunea dela Mazar-Pașa, care nu s'a putut realiza.

De aceea coalițiunea de astăzi e mai precaută ca cea dela Mazar-Pașa: ea publică un manifest, dar' nu dă un program lămurit, pentru-ca să nu ajungă a fi silită să nu se țină de angajamentele, pe care le ia.

Cetitorii noștri cunosc acel manifest. Sânt multe lucruri frumoase în el, nu e însă nici unul, pe care nu-l admit și aderenții guvernului, și membrii opoziției conservatoare. Sânt exprimate în acel program dorințe, pe care le au toți membrii statului și care se vor și realiza odată: nu e însă dovedit, că actualul guvern nu vrea să le realizeze, nici că alt guvern le-ar pute realiza, dacă acesta nu le poate. De multe rele suferă statul român, multe sânt încă în el de îndreptat: asupra acestui lucru sânt toate partidele unite; vorba e numai când și prin cine se va pute face îndreptarea. — Și noi credem, că ea nu s'a putut face destul de la timp, pentru-că mare parte din cele mai bune puteri ale țării stau în retragere. Dl Ioan Brătianu nu a știut să adune toate puterile bune ale țării împregiurul seu, fie pentru-că el însuși cere prea mult dela aceia, care se unesc cu D-Șa, fie pentru-că sânt prea mari exigențele politicilor români mai independenți. — Dacă e una, ori dacă e alta, aceasta nu o scim și nici că ni se cuvine să o cercetăm.

Ceea-ce ne privește pe noi este îndeosebi politica externă.

Actualul guvern a inaugurat în cei din urmă ani o politică externă, pe care noi nu putem s'o desaprobam, fiindcă ea ne pare potrivită cu interesele noastre. Dacă e potrivită și cu interesele statului român și dacă actualul guvern voiesce să o mențină și pe viitor, aceste nu le scim: aprobăm politica din punctul de vedere al intereselor noastre, ori-și-cine ar fi cel ce o susține.

Am dorî acum să scim: coalițiunea susține și ea această politică și îl combate pe guvern, pentru-că el inclină să o răsească? — ori combate guvernul, fiindcă ea voiesce să se inaugureze în România altă politică?

La aceste întrebări nici manifestul coalițiunii, nici programul partidului național-liberal nu ne dă răspuns lămurit: din aceste două acte nu ne putem lămurî, dacă, ajungând la putere, coalițiunea va inaugura în România o nouă politică externă ori va menține-o tot pe cea de până acum.

Dar' despre aceasta ne rezervăm a vorbi mai pe larg.

Revistă politică.

Sibiu, 29 Noembrie st. v.

În ședința de alaltăieri a dietei ungare s'a continuat desbaterea asupra proiectului de lege pentru prelungirea perioadei de mandat. Cu acest privilegiu deputatul guvernamental Kuncz nu s'a sfiit a prezenta o propunere, ce culminează într'aceea, ca amestecul „plebeii“ în actul de alegere să fie pedepsit. Și aceasta o propune membrul unei partide, care pe sine se numește liberală. Sub „plebea“ dl Kuncz înțelege pe acei cetățeni ungari, care nu au dreptul activ de alegere. Deputatul Andreánszky s'a încercat a reduce *ad absurdum* faimoasa propunere, ce a provocat un viu resentiment atât la membrii casei cât și la publicul de pe galerii.

Ședința n'a fost de altmintrelea de loc mai vioae, decât cea dintâiu. La începutul aceleia luase dl Otto Hermann cuvântul într'o cesiune personală, răspunzând la discursul dlui Darányi din ședința premergătoare. Deputatul Daniel Irányi ținuse un discurs mai lung în contra prelungirii mandatului și prezentase în numele partidei independente un proiect de conclud, în urma căruia guvernul să fie îndrumat, ca retrăgându-și proiectul de lege, să reguleze legile electorale și să proiecteze în privința aceasta măsuri stricte, mai departe să introducă iudicatura Curiei în afacerile electorale și votisarea secretă. După dl Irányi vorbiră încă contele M. Andrásy, dlui Kuncz și Andreánszky, care împreună cu deputații Géza

Rácz, Ernest Toth, Emeric Szalay și Blasiu Orbán vorbiră în contra proiectului.

La sfârșitul ședinței deputatul Otto Hermann prezentase o interpelațiune, ce se raportase la o decisiune mai recentă de a Curiei, în urma căreia „Färbel“-ul nu este de a se privi de joc hazard. Marele moralist a arătat efectele stricacioase ale acestui joc și a dovedit, câte familii maghiare s'au ruinat prin acest joc, pentru care „limba maghiară“ — *ipsissima verba* ale dlui interpelant — încă n'a decașut întru atâta, încât să-i poată afla termin. Acesteia a urmat apoi o interpelațiune a dlui Gabriel Ugron cu privire la deranșatele rapoarte pecuniare ale episcopului din Oradea-mare.

Conflictul, ce s'a iscat din incidentul amenințării contelui Khevenhüller, între Austro-Ungaria și Rusia se pare a fi înălțat încâtva, ceea-ce se adevărește prin împregiurarea, că în urma unei depeșe din Bruxella, contele Khevenhüller are să fie numit de ambasador în capitala Belgiei. De altă parte însă se scrie din Belgrad, că în cercurile diplomatice domnesce o îngrijire serioasă din cauza conflictului dintre Austro-Ungaria și Rusia și se ștece că e de temut, că din această cauză între Bulgari și Sârbi lupta se va începe din nou.

Din Londra se depeșează, că cabinetul Salisbury cu toate că învingerea liberalilor e sigură, va rămâne în funcțiune până la deschiderea noului parlament. Atunci apoi rămânerea cabinetului va atârna dela atitudinea liberalilor și a Parneliților. Liberalii anume nu sânt dispuși a resturna pe Lordul Salisbury, ear' conservatorii se vor pute încă un timp oare-care susține cu ajutorul Parneliților. E însă probabil, că liberalii vor face Irlandezilor mai multe concesii, decât conservativii, și atunci Salisbury va trebui să demisioneze. Dl Gladstone are intenția, să propună numai decât la întrunirea parlamentului un vot de neîncredere în contra guvernului Tory-lor și a provoca căderea aceleia. Cu un cuvânt în Anglia e de a se prevedea perioada unor ministere slabe, care se vor schimba foarte des.

În cercurile bine informate din Paris se vorbește, că generalul Courcy are să fie în Tonking substituit prin Négrier. — Ministrul de război a denegat dlui Briere de l'Isle activarea sa în armată. Comisiunea pentru Tonking a constatat, că perderile totale în Tonking se urcă la 5100 oameni.

Maghiarii și celelalte naționalități.

Cetim în „Epoca“:

Sânt nouăsprezece ani trecuți, de când Maghiarii, sătui de absolutismul nemțesc și doritori de viața constituțională, declarau în dieta lor:

Că-și înșchimbă portuțul
Și-i rămâne drăguțul
Și locul din ședetoare
Și drăguțul ca și-o floare.

LX.

Măi bădiță, tu erai
Aseară când fluerai?
Fluerai cu mare drag,
C'ai gândit c'oiu ești'n prag,
Dar' ești-va Marți-seara
Că nu 'mi-e de dumneta,
Și va ești bade-un drac,
Că nu 'mi-ai fost așa drag.
Bade nu fi făr de rost,
Că de tine nu 'mi-a fost
Te-am celuit ca pe-un prost.
Nici acum nici atunci,
Numai 'ți-am căutat firea
Să ved dragă-'ți-s ori ba?
Măi bădiță, de 'ți-s dragă,
Altmintrelea drumu-'ți calcă,
Că eu, bade, m'oiu purta
Tot albă ca lebeda
Și 'ți-oiu rumpe inima,
Și 'ție și la mă-ta.
Frunză verde de bujor
Nu stă measa ntr'un picior,
Nici lumea într'un fecior,
Measa stă'n patru picioare,
Mai sânt feciori pe sub soare;

Că tu bade așa-ai gândit
Că soarele când răsare,
Răsare 'n ocolul vostru,
Dar' soarele, când răsare,
Răsare în toată lumea
Și mai sânt ca dumneta,
De nu pe-aici, — pe-aieura.

X.

Măi bădiță, 'mi-ai fi drag,
Dar' nu-'mi place-al teu nărav,
Dumineca, 'n sârbători,
Nu te porți ca alți feciori,
N'ai vorbă cu fetele
Numai cu nevestele.
Bade, du-te, du-te bun,
Că te-așteaptă mândra 'n drum,
'Ți-a da vin, 'ți-a da horincă,
Dar' eu nu-'ți voi da nimică,
Că eu nu-'s aceea fată
Să-'mi țin drăguții pe plată,
Io-'s o pruncă tinerea
Și dau gura num'asa,
Dorul tu nu-'l pot ține,
Dorul tu e desmierdat
Așteaptă mult sărutat.

XI.

Eu cu dor, badea cu dor,
Noué ne trebe doctor;
Pe noi să ne doftorească,
Dorul să ni-'l potolească.

„Noi voim, ca în ce privește exercitarea drepturilor cetățenesci, nici religionea, nici naționalitatea să nu constituie vre-o deosebire între cetățenii patriei; voim ca aspirațiunile naționale ale concetățenilor noștri nemaghiari, întrucât ele pot fi realizate fără a se împărți țeara politicesce și fără de a se sacrifica independența ei legală, să fie garantate prin lege“.

Această declarație, pe vremurile acelea, a făcut pe mulți să creadă că Maghiarii, scăpând de jugul apăsător al Nemților, vor căuta în adevăr să se inspire de principiul deplinei egalități. Și s'au găsit chiar și dintre Români de preste munți, mulți fruntași, cari să iee drept bani buni promisiunile Maghiarilor.

Cum au știut însă Maghiarii, după-ce au pus mâna pe putere, să îndeplinească ceea-ce au promis la 1866, ne-o vedesce starea actuală a lucrurilor din regatul ungar, unde totul este în ferbere, unde naționalitățile nu cunosc dușman mai mare decât pe neamul maghiar. Venirea Maghiarilor la putere n'a avut alt înțeles decât inaugurarea unei ere de exploatare și persecuție pentru toți câți n'au voit să înțeleagă, că este mai bine să fie cineva Maghiar decât Român, Neamț, Croat etc.

Resultatele politicii urmate decătră conducătorii țerilor de sub coroana ungurească, au început a pune pe gânduri pe înșiși inițiatorii acestei politici nefaste. Precând mai nainte sferile politice maghiare nici nu voiau să audă de naționalități și, în sumeția lor, treceau fără nici o remușcare preste ruinele altora având drept stea conducătoare ideea maghiarisării — astăzi ele au început a fi îngrijate, vedzând prăpastia la care au ajuns. Întreaga țiaristică maghiară, oficioasă și neoficioasă guvernamentală și opozițională, mai nu trece și în care să nu consacre, câte o coloană, două, cesiunii naționalităților și să nu recunoască că relațiile dintre Maghiari și celelalte naționalități sânt cât se poate de încordate.

Dela a recunoaște însă starea actuală de lucruri și până la a recunoaște și cauzele care 'i-au dat naștere, este pentru politici maghiari o distanță așa de mare, încât nici unul nu o poate străbate cu privirea. Opoziționalii găsesc cauzele în slăbiciunea și ineptia guvernului dlui Tisza, precum și în corupțiunea ce s'a întinut de sus până jos în toate ramurile administrative; ear' guvernamentalii aruncă toată vina în sarcina legilor, care după dînșii sânt foarte favorabile propagandelor și agitațiunilor naționale. Nici unii, nici alții însă nu ved sau nu voiesc a vedea adevărata sorgintă a rēului.

Este adevărat că admistrația dlui Tisza, în părțile locuite de Nemaghiari, este atât de coruptă și ignorată, încât nu 'și-ar găsi poate păreche nici în Asia, dar' ceea-ce face pe naționalități și în special pe Români să-'i urască din fundul inimii lor pe Maghiari, este tendența fățișe a acestora de a stinge, cu ajutorul puterii publice, limbă, credință, obiceiuri și tradiții la ori-ce alte naționalități și a preface din actualul stat poliglot un stat național maghiar.

Foița „Tribunei“.

Doine poporale.

— Culese de I. P. R. —

VIII.

Busuioac verde din via,
Jalnică mea holteie,
Când merg la căsătorie,
Când de-acasă am plecat
Dia bună 'mi-am luat
Dela părinți și frățini,
Dela prietini și vecini,
Căci acolo am intrat,
Clopul 'n measă 'l-am luat,
Mă uitai la clopul meu
Lacrămile-'mi curg părâu
De jelea struțului meu;
Vai sărace struț frumos
Cătă-acum să te-arunc jos
Pentru că tu ești din jos.
Măreasa cornul mesii
Mândru pe ochii mesiei,
Dar' nu puse ca unul,
Care scie ce e corul.
Mirele-i cu vâmbună,
Că merge și să sunună,
Mireasa-i cu vâmbună,
Și se plânge vâmbună,

Mă dusei la tēul sec,
Dorul badii să-'l înec;
Dragostile nu mă lasă,
Urutul tare m'apasă.

Urutul cină la measă,
Dragostile-'s la fereastră,
Se roagă lui Dumnezeu
Să se spargă bidu 'n fund,
Să gate cina curând;
Să rămână gardinile
Să rămân cu dragostile.

XII.

Strigă badea din melin
La lelea din rujmalin:
Hai, mândruțo, să bem vin
Și-apoi să ne despărțim.

Nu plâng bade, pentru-aceea,
Nici uresc vieța mea;
Ție bade ție-'ți-vor,
Bujor roșu despiciat,
Tu ești bade blăstemat
Ne-am fost dragi și ne-am lăsat;
Mie, bade, ție-'mi-or
Floriciă mierioară
Dulce-ai fost la gurișoară,
Floriciă de bănat
Dulce-ai fost la sărutat.

Cât pentru liberalismul legilor unguresi față cu naționalitățile, ni se pare, că este de prisos a mai face vre-un comentariu. Dacă există pe fața pământului un stat cu pretenții de civilizație, în care exclusivismul se tronează chiar și în legile de mică importanță, apoi acel stat este statul pe care îl conduc politici maghiari. Legislațiunea unguresă dela 1867 încoace nu prezintă decât un șir nesfârșit de legi în profitul elementului maghiar și în paguba celorlalte neamuri.

Motivele invocate prin urmare decătră politici maghiari, spre a explica starea actuală de lucruri, pot să fie plausible pentru Maghiarii, cari nu voiesc odată cu capul să renunțe la idea maghiarisării, dar' ele sînt departe de a pute da mijloacele pentru consolidarea și prosperarea statului ungar.

Dacă Maghiarii voiesc în adevăr să încheie temelile statului ungar prin iubirea reciprocă dintre diversele popoare, care alcătuiesc statul ungar, atunci n'au decât să renunțe, odată pentru totdeauna, la absurdă idee cumcă ei vor pute să facă un stat național maghiar, în care să nu se mai audă altă limbă decât cea maghiară. Lase pe fie-care neam să se desvolte după firea lui; facă ca principiul deplinei egalități, în raporturile dintre naționalități, să ajungă o realitate și atunci fie siguri că statul ungar va fi mai tare decum își închipuiesc ei că va fi statul național maghiar.

Altfel, la temelile statului ungar se va găsi totdeauna cătran care să iee foc dintr'o singură scântee și să pună în flacări întreaga clădire socială.

Paltin.

Din dieta Ungariei.

(Ședința dela 9 Decembrie n.)

S'a anunțat interpelarea deputatului Ugron privitoare la starea deplorabilă financiară, în care se află diecesa rom.-cat. a Orășii-mari, unde există datorii înspăimântătoare prelîngă tot venitul enorm de care beneficiază episcopul de acolo.

Deschișându-se desbaterea, vorbește Otto Hermann în cestiune personală polemizând cu deputatul Darányi, care l'a fost acusat pe Hermann pentru declarațiunea acestuia, că adevărul provincia se află în o stare ca în Asia-centrală.

Desbaterea asupra prelungirii perioadului pentru mandatul de deputat dietal.

Irányi: Declară, că nivelul dietei nu atîrnă dela durata mandatului, ci dela bună-tatea legilor ce le votează. Membrii casei de sus își exprimă numai opiniunea proprie, precînd membrii casei de sus vorbesc în numele națiunii, care numără 16 milioane. (Nu 5 milioane? Red. „Trib.“)

Pentru acest motiv vorbitorul propune să se îngrijească de libertatea alegerilor. Propune dar' să se aducă următorul conclud:

„Considerînd, că prelungirea perioadului dietal dela 3 la 5 ani ar restrînge un drept de căpetenie al poporului alegător și prin urmare al națiunii; considerînd că desavantajile ce rezultă din prelungire întrec folosul sperat de guvern, și în fine considerînd, că cauzele pentru care se cere prelungirea perioadului dietal sau n'au valoare sau se pot întimpina prin dispozițiuni corăspunzătoare și respective prin legi: dieta nu primesc proiectul din cestiune ca basă a desbaterii, ci îi îndrumază pe ministrul de interne și pe cel de justiție ca să iee dispozițiuni mai eficace mai întăiu în contra abuzurilor electorale existente și pentru aplicarea mai riguroasă a legilor, apoi pentru pertractarea resurselor contra alegerilor la curia reg. precum și pentru asternerea unui proiect de lege privitor la votarea secretă.

Mano Andrassy constatază că opoziția e vinovată dacă partidul de acum se susține atîta la putere. Opoziția e desbinată în opoziție moderată și independentă; dacă opoziția s'ar coalisa, ea s'ar dovedi că e capace de guvernare mai ales că deputații opoziționali pot face alegătorilor promisiuni pe care partidul guvernamental nu le poate face.

Vorbitorul privește prelungirea mandatului ca corespunzătoare dezvoltării parlamentarismului. Legea pentru prelungire nu le va plăce cu deosebire alegătorilor cari voiesc să-și petreacă cât de adeseori. Sperează că proiectul se va primi ca basă pentru desbatere.

Ernest Toth declară că proiectul de prelungire vatămă continuitatea manifestării vocii publice.

Se încinge apoi o polemie între Andrianszky, Kuncz, Rácz și Rudnyanszky.

Emeric Szalay nu primesc proiectul până când majoritatea nu va introduce sufragiul universal și votul secret.

Blasiu Orban declară că proiectul pentru prelungire e o vătămare a dreptului poporului. De ce folos sînt legile electorale, dacă acele nu se execută. Guvernul jertfese milioane pentru mituire și tractări cu mîncări și bături; cercurile își au prețul fixat, corteșii cumpără publice. De unde isvoresc aceste milioane? Respinge proiectul.

Se cetește apoi o interpelațiune a deputatului Oto Hermann cătră ministrul de justiție privitoare la executarea strictă a legii în contra jocului de cărți „fárbl“.

Urmează apoi interpelațiunea deputatului Ugron privitoare la starea deplorabilă financiară a episcopiei rom.-cat. din Oradea-mare.

Ședința s'a închis la 2 oare p. m.

Proiectul de răspuns al senatului României la mesagiul Coroanei.

Sire,

Partea ce senatul împreună cu țeara a luat la durerea Voastră, pentru pierderea Augustului Vostru Părinte, nu era decât tributul recunoștinței ce România a avut totdeauna pentru aceia, care o iubesc și îi vor binele.

Țeara scie, Sire, cătă solitudine avea Părintele Vostru pentru desvoltarea și progresarea ei, și nu poate uita că, sub sceutul Vostru și al Augustei Voastre familii, ea s'a constituit, s'a întărit și este chemată a-și asigura din ce în ce mai mult viitorul.

De aceea, Sire, bucuriile și înfrîștirile Voastre au fost și vor fi pururea bucuriile și înfrîștirile națiunii.

Evenimentele cari au isbucit fără de veste în Peninsula-Balcanică, sînt pentru noi toți un subiect de vii îngrijiri.

Amenințînd să redeschidă din nou cestiunea Orientului și să turbure astfel însași pacea Europei, aceste evenimente nu ne pot lăsa indiferenți, căci prin pozițiunea noastră geografică am fi cei dintăiu expuși la toate pericolele și inconveniențele unui resbel european.

Senatul nu poate dar' decât să mulțumească guvernului Maiestății Voastre, că prin atitudinea sa corectă și înțeleaptă a contribuit, pe cât i-a stat în putință, ca conflictul să se circumscrie și să nu se deie loc la alte complicațiuni.

Sperăm, Sire, împreună cu Maiestatea Voastră, că marile puteri europene vor isbuti să restabilească pacea și ordinea în Peninsula-Balcanică, și să întemeieze acolo o stare de lucruri durabilă.

Dacă însă, contra așteptărilor generale, sîntele lor ar rămâne deșerte, fiți convinși, Sire, că țeara nu va cruța nici un sacrificiu pentru a pune pe guvernul Maiestății Voastre în pozițiune de a face față evenimentelor și a apăra drepturile și interesele țerii ori unde ar fi amenințate.

Senatul a audit dar', cu o viuă mulțumire, că organizarea forțelor noastre de apărare își urmează desvoltarea ei normală și progresivă și nu ne îndoiim, Sire, că sub conducerea Voastră, armata va scii totdeauna să răspundă la chiămarea ei și la așteptările țerii.

Inaugurarea noului regim economic prin denunțarea tractatelor de comerț ajunse la termen, și prin aplicarea tarifului autonom tuturor statelor cu cari nu avem încă sau nu vom ajunge a încheia nouă convențiuni, era pentru noi o măsură necesară și răspundea la nisce trebuințe generalmente simțite. Guvernul Maiestății Voastre nu putea dar' decât să deie satisfacere acestor cerințe și să aplice legea votată în această privință de corpurile legiuitoare în sesiunea trecută.

Senatul a vădit dar' cu măhnire, că această măsură a putut fi rău interpretată de guvernul francez și că a fost considerată ca o măsură îndreptată în special contra comerțului și industriei franceze.

Nu putem, Sire, decât să facem sincere urări, ca acest incident să fie trecător, și ca el să nu altereze bunele raporturi și simpatiele tradiționale ce ne unesc cu Franția. Nu ne îndoiim că guvernul Maiestății Voastre va scii în negocierile viitoare să stabilească raporturile comerciale ale acelor două state nisce base durabile și cari să satisfacă interesele legitime ale ambelor părți.

Starea noastră financiară, resimțindu-se firește de criza economică generală și de scumpirea progresivă a aurului, trebuie să facă obiectul constant al preocupărilor noastre ale tuturor.

Senatul a vădit dar' cu mulțumire, că guvernul Maiestății Voastre, în fața dificultăților prezente, a amănat punerea în executare a parte din marile lucrări publice proiectate și a înlăturat astfel necesitatea unei noue emisiuni de rentă, care n'ar fi putut decât să crească

anuitatea datoriei publice și să fac deocamdată mai dificilă echilibrarea bugetului.

Pătrunși de necesitatea de a restabili echilibrul bugetar deranjat prin deficitul ultimului exercițiu, senatul va primi bucuros măsurile ce i-s'ar propune în acest scop de guvernul Maiestății Voastre și va fi ferit să coopereze astfel împreună cu guvernul și cu camera deputaților la circumscrierea reului și la împușinarea crizei pe viitor.

Totdeodată senatul nu va lipsi a da tot concursul seu guvernului pentru adoptarea și votarea la timp a proiectelor de legi ce el îi va prezenta, pentru a ajunge la ameliorarea treptată a diferitelor ramuri de serviciu publice și la perfecționarea sistemului nostru de organizație administrativă și judecătorească.

Facă cerul, Sire, ca evenimentele exterioare să ne permită a îndrepta toată activitatea noastră cătră lucrările binefăcătoare ale păcii și nu vom înceta, împreună cu Maiestatea Voastră, a consacra toate gândirile și sîlînțele noastre la prosperarea crescîndă a României, la întărirea și desvoltarea patriei:

Să trăiesci Sire!

Să trăiască Maiestatea Sa Regina!

Raportor, Eugenie Stătescu.

Cronică.

Invitare. Corpul învățătoresc dela scoala capitală din Seliște invită la Producțiunea literară ce se va ține Sămbătă în 30 Noemvrie st. v. în memoria Marelui Arhiepiscop Andreiu în sala cea mare a scoalei române. Începutul la 7 oare seara. Program: 1. Cuvînt de deschidere, rostit de directorul M. Stoica. 2. Troparul Stului Andreiu, cântat de elevii scoalei. 3. Cuvînt ocașional, rostit de inv. D. Chirca. 4. Imn la mormîntul Marelui Andreiu, cântat de elevii scoalei. 5. Frații Jderi, poezie de V. Alexandri, declamată de inv. I. E. Prodan. 6. Poezie, cântată solo de inv. A. Gogonea. 7. Din Povestea Vorbei, poezie de A. Pan, declamată de inv. D. Lăpădat. 8. June Române și Reîntoarcerea victorioasă, poezii cântate de elevii scoalei sub conducerea inv. I. Hociotă.

DI Dr. Augustin Lauran ne-a trimis o invitare de abonament la o broșură apologetică cu titlul „A szent unio“. Broșura are de scop a respinge nisce atacuri ale unui preot străin, care susține, că Românii de legea gr.-cat. din Ungaria nu sînt vrednici să respire nici aerul acestei patrie. Broșura va apăre la sfîrșitul acestei luni în Oradea-mare.

Cestiuni bisericesci-scolare. Avem amîna două circulare emise de cunoscutul protopop gr.-or. al Sibiului cătră preoțiimea și învățătorii din tract. Le publicăm pe amîdouă ca exemplu și încurajare în conducerea afacerilor noastre pe o cale, pe carea urmîrind-o cu toții cei chiamați, vom privi cu multă liniște în viitor. Eată-le:

Onorată preoțiime tractuală! Spre a se pute face de aici Preaveneratului Consistor archidieceșan obiceiurile rapoarte anuale, recere pe onorata preoțiime tractuală ca: a) (Nr. 1315) să prezenteze fără amînanare în câte 2 exemplare specificațiunile cununaților; b) (Nr. 1316) prin raport separat să astearnă conspectul despre catechisațiunea cu adulții în anul ce expiră; c) (Nr. 1417) de asemenea prin raport separat fiecare preot să-și prezenteze aici Naționalul, în care să răspundă exact la următoarele întrebări: 1. Când și unde s'a născut? 2. Ce calificațiune are, adevărul câte clase a învățat, și unde? 3. Unde și cînd a învățat cursul teologic? 4. Când s'a hironit într'u preot? 5. Căți prunci are, unde și în ce stare se află ei? d) (N. 1318) la 31 Decemvrie a. c. fie-care paroch, ce poartă oficiul parochial, să închee protocolul parochial despre starea populațiunii, și în extras, cel mult până la 9 Ianuarie viitor să-și prezenteze datele statistice din acel protocol. Aflu de lipsă și cu acest prilegiu a atrage atențiunea onoratei preoțiimi la rubricile noue ce sînt a se introduce în blanchete, anume: a) căți sciu ceti și serie — bărbați femei? b) căți trăiesc în concubinată și căți copii sînt ilegitiți? c) (Nr. 1319) cel mult până în 6 Ianuarie viitor prin exhibit separat să-și prezenteze raport despre trecerile religioare întemplate în decursul acestui an (dela biserica noastră la alte și vice-versa); f) (Nr. 1320) începînd din 1 Ianuarie până în 10 Ianuarie viitor să-și prezenteze protocoalele matriculare și de exhibite spre revisiune, împreună cu taxa îndatinată. Sibiu, 23 Noemvrie 1885. Simeon Popescu m. p., protopresbiter.

Convocare. Adunarea generală ordinară a reuniunii învățătorilor gr.-or. din districtul Sibiului pentru acest an se va ține Vineri în 13 Decemvrie a. c. și eventual ăilele următoare în edificiul scolar din Sibiu suburbial iosefin. Deschiderea adunării: Vineri, 13 Decemvrie a. c. 9 oare a. m. Obiecte: 1. Raport general de activitate și de examenele anuale. 2. Statuirea modalității cum să se facă examenele anuale. 3. Discușiune asupra materialului de învățămînt din Religione urmată de prelegeri practice pentru anul I de scoală de Ioan Pulca, pentru coliași

ani de Iosif Aron. 4. Tractarea computului, prelegeri practice, pentru anul I de Ioan Lăpădat, pentru anii următori de Ambrosie Tătar și Ioan Marian. 5. Din manipularea condițiilor scolare: Rapoarte lunare, tractare practică de Coman Hămbășan. Fie-care prelegeră va fi urmată de o discușiune critică. La această adunare generală sînt prin aceasta invitați a participa toți învățătorii din raionul reuniunii ca membri naturali. Sibiu, 23 Noemvrie 1885. În conțelegere cu comitetul reuniunii: Simeon Popescu m. p., protopresbiter și president al reuniunii.

Mobilizarea armatei române. „Românul“ desminte scirea dată despre concentrarea corpurilor I și IV de armată.

Deschiderea sinodului României. Cetim în „Ortodoxul“: Sesiunea de toamnă a sfîntului sinod al bisericeii române autocefale ortodoxe s'a deschis în ziua de 16 ale curentei. Nu cunoascem încă cestiunile anunțate în discursul de deschidere al I. P. S. Metropolit Primat și președinte al sfîntului sinod; credem însă că între alte cestiuni ce formează deja obiectul desbaterilor acestui înalt corp al bisericeii noastre, vor fi cele două mari și grele cestiuni: îmbunătățirea stării morale a preoțiimei noastre și reorganizarea seminariilor.

Se scie că sfîntul sinod în sesiunea de primăvară a încercat a face o revedere a vechilor proiecte de legi, și anume a proiectului pentru seminarie și a celui pentru întărirea clerului și bisericeilor din comunele urbane și rurale. Dar' dificultăți ivindu-se, sf. sinod a numit din sînul seu două comisiuni, care să studieze aceste proiecte și apoi să aducă rezultatul studiilor în desbatere la sesiunea de toamnă. Cestiunea îmbunătățirii pozițiunii preoților fiind mai grea de resoltat, — pentru-că aci, înainte de toate, este vorba de mijloacele materiale, — a necesitat studii mai amănunțite. Comisiunea însărcinată cu studiarea proiectului privitor la aceasta, a avut îndatorarea de a face un studiu statistic, după care să se poată face o regulare mai bună a parochiilor.

Dacă comisiunile respective vor fi adus rezultatul studiilor în sf. sinod, apoi putem a ne reîmproșpeta nădejdea, de a vedea în fine terminate, într'un mod oare-care, și aceste însemnate și urgente cestiuni.

Reorganizarea seminariilor și îmbunătățirea stării materiale a preoților bisericeii române, le-am considerat și le considerăm ca cestiuni însemnate și urgente, pentru-că activitatea bisericeii noastre este constatată ca foarte slabă față cu loviturile violente, ce se dau ađi religiunii poporului român.

Atât în privința îmbunătățirii stării preoțiimei, cât și în privința reorganizării seminariilor, noi ne-am arătat părerile noastre, prin coloanele acestei foi. Când vom vedea că proiectele în cestiune s'au trimis corpurilor legiuitoare, vom avé ocașiunea să revenim.

Academie musicală. „România“ anunță că vre-o cățiva cultivatori ai artelor frumoase au înființat la București o Academie Musicală. Scopul societății e perfecționarea artelor și protegierea talentelor.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Sofia, 11 Decemvrie n. (Telegr. orig.) Toate puterile afară de Rusia au declarat deputațiunii rumeliote la Filipopol, că nu se opun unirii. Numai consulul Rusiei este singurul care susține fără nici o rezervă, că dacă Rumeliota nu se vor supune a primi statul quo ante, trupele otomane vor ocupa Rumelia.

Pirot, 11 Decemvrie n. (Telegr. orig.) Principele Alexandru a cerut ca Poarta să nu se amestece în negocierile cu Sărbia, pentru-că aceasta a declarat direct resbel Bulgariei și Turcia n'a luat nici cea mai mică parte în apărarea principatului vasal.

Sofia, 11 Decemvrie n. Principele Bulgariei, răspundînd la depeșa Porței privitoare la trimiterea comisariului turcesc în Sofia pentru a negocia cu Sărbia în privința încheării păcii, a declarat că această măsură ar fi superfluă, mai ales deoarece Sărbia a declarat războiu direct Bulgariei, ear' Poarta n'a voit să iee în aceasta nici parte activă nici pasivă.

Sărbii au făcut ieri două atacuri în contra anteposturilor bulgare; unul s'a făcut la San-Nicolas, ear' celalalt în Krivano. Faptul s'a comunicat consulilor din Sofia.

Privitor la armistițiu, Sărbia n'a dat încă nici un răspuns.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 14 Ianuarie 1886: Realitățile lui Iosif Secășan din Toracul-mare, decătră trib. din Becicherecul-mare.

— 22 Decemvrie: Mai multe obiecte trebuincioase pentru închisorile de sub procuratura din Panciova, decătră oficiul reg. de procuratură de acolo.

— 15 Decemvrie: Realitățile lui Paun Koszta din Percosova, decătră jud. cerc. din Deta.

— 29 Decemvrie: Mobilele lui Anton Sorgó din Mocrin, decătră jud. cerc. din Chichinda-mare.

— 23 Decemvrie: Mobile de ale lui Victor Sill în favorul comunei Tâlmăciu decătră jud. cerc. din Tășnad.

— 17 Decemvrie: Mobilele lui Arpad Szalavetz din Ákos, decătră judecătoria cerc. din Tășnad.

— 29 Decemvrie: Realitățile lui Francisc Ulain din Ribicze, decătră judecătoria cerc. din Baia-de-Criș.

Edicte:

— A se insinua pretensiunile:

— la rămasul după Maxa Vesits din Uj-Szt. Ivány, trib. din Chichinda-mare;

— la rămasul după Sofia Seidel din Bistrița;

— la rămasul după Georgiu Olieru din B.-Comloș, trib. din Chichinda-mare;

— la rămasul după Cristina Thomea din Bisericioara, trib. din Bistrița;

Economic.

Starea economică a României.

(Urmare și fine.)

Se vorbește de încurajarea unei industrie naționale. Noi credem că o astfel de industrie nu va putea da nici odată rezultatele dorite, dacă obiectul ei nu va fi elementul de viață al țării, adică economia rurală și dacă nu vom căuta să fabricăm aici în țeară produsele noastre brute. Așa luând cestiunea exportului vitelor, vom vedea că nu e nimic primejdios în închiderea granițelor

noastre. Din contră, strîmtorările ne vor învîța cum se creăm o astfel de industrie, care se aibă de basă fabricarea aici în țeară a produselor provenite din cărnuri.

Cu toate aceste idea pare a fi primit puterea de viață.

Dacă această idee ar pute deveni o realitate, atunci am pute dice, fără să riscăm nimic, că starea noastră economică ar fi cu mult mai ridicată.

Presupunem că granițele sînt închise. Vitele se înmulțese — și, natural, prețurile scad. Din această cauză, — cum toate afacerile locuitorilor față de stat și ale statului față de străinătate se regulează în bani, — sîntem amenințați a ajunge la cea mai simplă expresiune a relei stări economice, comerțul cu vitele, una dintre ocupațiunile noastre de căpetenie, fiind-ne închis. Dacă însă vom avea aici în țeară stabilimente, în care să se fabrice conservele ce se fabrică în străinătate din carnea vitelor exportate dela noi, — conserve ce de multe ori ne vedem nevoiți a le importa în vremuri de restriște, — avantajul nostru va fi mare, deoarece granițele, dacă se pot închide pentru vite din cauza boalelor, de care nu arare ori se întâmplă să sufere, nu tot cu aceea ușurință se pot închide și pentru conserve, — așa încât în tot cazul sîntem feriți de pierderile ce ne aduce lipsa unor atare stabilimente.

Presupunînd granițele deschise, același lucru se întâmplă: fabricăm în țeară cantitatea de conserve trebuitoare populațiunii noastre, ca să nu fim nevoiți a importa nici din străinătate, ear' prisosul de produse brute, ca și până acum îl desfacem vîndînd vitele noastre străinătății. Avantajul ce ne dă înființarea unor astfel de stabilimente aici în țeară, se vede că este de mare și când granițele sînt închise și când sînt deschise.

Se va obiecta însă că populațiunea noastră e prea puțin numeroasă față de sumedenia de produse agricole ce avem, ca să stăm isolați, fără a încheia nici o convențiune comercială cu statele din giurul nostru. Și așa dacă ar fi, să nu se uite că avem armata, pe care țeara de

multe ori — și mai cu seamă în timpul vre-unui răboiu — se vede nevoită a o întreține în mare parte cu conserve străine, deși țeara noastră este una dintre cele mai bogate în produse de alimentare. Și chiar în timp de pace încă am avea nevoie pentru armată să avem aici în țeară stabilimente, în care să se fabrice conservele ce-i sînt trebuincioase.

O mare activitate domnesce în portul Brăila, dice „Bomba“ Sute de vagoane cu cereale se vîd zilnic sosind din Moldova aci, cari, împreună cu produsele sosite din Muntenia se expoartă în afară. Comercianții afirmă că demult nu s'a observat o atât de mare activitate în export și că dacă posesorii n'au adăugat la venitori, cel puțin și-au plătit datoriile ce demult nu le putuseră achita din pricina stagnației ce domnia în acel port.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. In 9 Decemvrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 47.— cr. până 47.1/2 cr., de mijloc 47.1/2 cr. până 48.— cr., ușori — cr. până 48.— cr., marfă țerănească, grea 32.— cr. până 33.— cr., de mijloc 38.— cr. până 43.— cr., ușoară 35.— cr. până 42.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesc grei — cr. până — cr., transito de mijloc 38.— cr până 41.— cr., transito ușori 36.— cr. până 40.— cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenii la gară.

Cursul pieței din Sibiu.

din 11 Decemvrie st. n. 1885.

Table with 4 columns: Currency, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Bursa de București.

Cota oficială dela 9 Decemvrie st. n. 1885.

Table with 4 columns: Instrument, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Renta aur, Rur. conv., Acț. de asig., Banca națională, Impr. oraș., Credit mob., Acț. de asig. Națională, Scrieri fonciare urbane, Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Bursa de Budapesta

din 10 Decemvrie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Instrument, Price. Includes Renta de aur, Hartie, Imprumul căilor ferate, Amortisarea datoriei, Amortisarea datoriilor, Bonuri rurale, Despăgubire pentru dijma, Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Renta de hârtie austriacă, Aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Scrieri fonciare, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

Bursa de Viena

din 10 Decemvrie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Instrument, Price. Includes Renta de aur, Hartie, Imprumul căilor ferate, Amortisarea datoriei, Amortisarea datoriilor, Bonuri rurale, Despăgubire pentru dijma, Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Renta de hârtie austriacă, Aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Noemvrie 1885.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Arad, Timisoara, Sibiu, etc. Includes train types (omnibus, accelerat, perscane) and times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.